

Pátá kolona sudetského kryptonacismu

Historicko-politická analýza Českého svazu protifašistických bojovníků, z. s.

Jedním z politických a hospodářských nebezpečí pro současnou Českou republiku je sudetský protonacismus; je vnější, ale má v naší zemi pátou kolonu. Sudetoněmecké landsmanšafty jsou nebezpečím nejen pro nás, nýbrž pro celou Evropu.

75. sudetosjezd a pátá kolona v ČR

Ve dnech 6. 6. až 8. 6. 2025 se v bavorském Řezně konal 75. sudetoněmecký sjezd. Účastnil se ho ministr školství ČR Mikuláš Bek; ČTK to 5. 6. 2025 sdělila mluvčí vlády Lucie Michut Ješátková. Mluvčí ministerstva školství Veronika Lucká Loosová k tomu dodala, že se Bek akce zúčastnil jako ministr, nikoli ale jako pověřený zástupce české vlády. Bek se uvedeného sjezdu zúčastnil už v roce 2023; v roce 2024 byl nejvyšším českým reprezentantem tehdejší velvyslanec v Německu Tomáš Kafka.

Podle mluvčí ministerstva školství Veroniky Lucké Loosové se Bek letos (2025) sjezdu účastnil „nikoli jako pověřený zástupce české vlády, nýbrž jako ministr školství, mládeže a tělovýchovy České republiky“ – to je však laciná demagogie a lež – ministr je člen vlády, v rámci působení svého resortu vládu zastupuje a reprezentuje. Jde o primitivní pokus o politické mimikry, tedy o zakrytí politické podstaty celé věci. Je to lživé tvrzení: Na oficiální akci sudetosjezdu nemůže být účast ministra české vlády neoficiální, soukromá; funkce ministra vlády je oficiální, je to funkce veřejná. Proto návštěva ministra české vlády na oficiální akci sudetosjezdu je oficiální účastí člena vlády; vláda ČR se takto svým reprezentantem na sudetosjezdu prezentuje.

V roce 2013 v Mnichově tehdejší premiér Petr Nečas vyjádřil lítost Česka za příkoří způsobená sudetským Němcům při vysídlení po druhé světové válce. Stejně provokační Pavel Bělobrádek, vicepremiér vlády, se v roce 2015 v Mnichově zúčastnil provokační akce landsmanšaftu. V roce 2016 byl na sudetosjezdu Daniel Herman jako první úřadující ministr české vlády (ministr kultury). V roce 2017 k sudetským Němcům přijel tehdejší vicepremiér vlády ČR Pavel Bělobrádek.

Jako podporovatel sudetismu se výrazně projevil i současný prezident Petr Pavel: Nastoupil cestu servility a podřízenosti vůči Sudetoněmeckému landsmanšaftu; Petr Pavel v Selbu v Bavorsku 19. 5. 2023 na akci „Bavorsko-české týdny přátelství“ k šéfovi landsmanšaftu: *Děkuji Berndtu Posseltovi za zlepšení německo-českých vztahů ... velice vítám posun, ke kterému v posledních letech došlo v Sudetoněmeckém krajanském sdružení, a za to bych velice rád osobně poděkoval Berndtu Posseltovi, protože si toho opravdu velice vážím.* Ptáme se: K jakému zásadnímu posunu v sudetosdružení došlo? Jejich historická paměť stále začíná až od května 1945 odsunem jejich předků z Československa, z nichž se většina dopustila vlastizrady; pro dobu před květnem 1945 trpí amnézií; jejich předci vraždili naše občany, vypalovali obce, avšak nikdy jsme od sudetů neslyšeli jediné slovo lítosti, omluvy, přiznání viny tehdejších německých občanů Československa na okupaci nacistickým Německem a vraždách ve třicátých letech do konce 2. světové války. K jakému posunu došlo?

Vše započal Václav Havel: V roce 1990 se jel do Německa omluvit za odsun většiny Němců z tehdejšího Československa, původně německých občanů ČSR, která kolaborovala s nacismem. Tvrdil, že se omlouvá za celou všechny občany celého Československa. Nebyla to pravda. Mluvil sám za sebe, byť byl prezidentem. Oprávnění od občanů k tomu totiž neměl. Byla to jeho úlitba za zejm. finanční podporu, kterou organizace odsunutých Němců před rokem 1989 jeho disidentskému hnutí v ČR poskytovaly.

Žádní sudetští Němci z našeho území nikdy vyhnání nebyli. Označování odsunu v roce 1945 slovem „vyhnání“ je jednou ze sudetoněmeckých lží. K vyhnání došlo v devětatřicátém – nacistické hordy vyháněly naše občany z pohraničí. O odsunu sudetských Němců, kteří podporovali Hitlera, rozhodly vítězné mocnosti na konci 2. světové války, nárok na nemovitý majetek, umístěný na území Československa, odsunem tímto rozhodnutím ztratili.

Sudetští Němci, jejich potomci, pohrobci, ideoví následovníci se nám nikdy neomluvili a nikdy omlouvat nebudou. Za nic. Ani za Lidice, ani za Ležáky. Oni se nikdy se nežekli obdivu svých

předchůdců a jejich aktivní podpory Konráda Henleina a jeho Sudetendeutsche Heimatsfront (SHF), resp. Sudetendeutsche Partei (SdP), jejich obdivu a aktivní podpory Adolfa Hitlera a jeho NSDAP, SS, wehrmachtu, freikorpsu; nikdy se kriticky nevyrovnali s aktivní účastí svých předků na zločinech nacismu. Nikdy vážně nelitovali svých trestných činů, trestných činů svých předků, kteří vraždili naše občany, vypalovali obce. Nikdy jsme od sudetů neslyšeli jediné slovo křesťanské lítosti, omluvy.

Sjezdy sudetů jsou sjezdy politického občanského sdružení. Na ně mohou z ČR jezdit jen zástupci obdobných politických sdružení – pokud na to mají žaludek; nikoli členové vlády ČR. Pokud se jich účastní členové vlády ČR – jde o reprezentaci páté sudetské kolony v naší zemi.

Správné téma, lživá interpretace

Osmdesát let po konci druhé světové války, podle motta sudetosjezdu 2025, chtějí jeho účastníci hledat poučení z minulosti a bojovat za mír a svobodu.

Správné téma. Základem porozumění a smíření s potomky sudetů musí být jejich kritická sebereflexe: Poučení z minulosti najdou v přiznání, že většina jejich předků se dopustila válečných zločinů, a že jejich odsun byl projevem velmi shovívavého rozhodnutí – za jejich válečné zločiny totiž platil trest smrti. Podstatné bylo, že devadesát osm procent sudetských Němců byli henleinovci, volili Henleina, tedy Hitlera. Podstatné bylo, že jako občané tehdejšího Československa tuto zem zradili. Podstatné bylo, že mnozí z nich naše předky vraždili. I v Lidicích. A podstatné je, že o tom dnes spolky jejich následovníků nechťejí nic vědět.

Za třetí. B. Sobotka vyrukoval se sudetoněmeckou lží, která zní: Při odsunu pro 2. světové válce byl vůči sudetským Němcům uplatněn princip kolektivní viny. Ale to není pravda. Do odsunu byli zařazeni nacisté, jejich sympatizanti. Nikoli antifašisté.

Znetvořené historické vědomí sudetů začíná až po porážce nacismu, až v květnu 1945. Předtím pro ně nic nebylo, nic neexistovalo. Předpokladem smíření je pravda; jejím základem je skutečnost, že českoslovenští Němci se od třicátých let minulého století dopouštěli zrady ČSR, zrady, která byla v té době trestána smrtí – po porážce nacismu v květnu 1945 byli nacisté místo toho milosrdně odsunuti.

Na sudetosjezdu 2025 vystoupil zemský předseda bavorské organizace Sudetoněmeckého krajanského sdružení Steffen Hörtler; prohlásil, že odsun nacistických sudetů z ČSR v roce 1945 byl „poválečný zločin“ – základem smíření může být jen pravda: Odsun nacistických sudetů z ČSR v roce 1945 bylo řešením, které schválili vítězné mocnosti, jako reakci na válečné zločiny nacismu. A znovu nutno zdůraznit, že to bylo řešení milosrdné – za válečné zločiny měli být jejich pachatelé potrestáni.

Avšak cesta vpřed musí být založena na přiznání viny, přiznání viny tehdejších německých občanů Československa na okupaci a vraždách ve třicátých letech do konce 2. světové války. Sudeti však úmyslně zapomínají na příčiny minulých událostí. Jde o ztrátu paměti.

O odsunu německých osob, kolaborujících s nacismem, z pohraničí Československa, rozhodly vítězné mocnosti, odsun s kolektivní vinou neměl nic společného, a to i když více než devadesát procent z tehdejších sudetů podporovalo nacismus; kdo nebyl nacista a chtěl zůstat, zůstal. A jak se provinily desetitisíce našich spoluobčanů, které byly nacistickými sudetáky vyhnány z pohraničí po jeho záboru nacistickou soldateskou?

Hledět do společné mírové a kooperativní, přátelské sousedské budoucnosti spolu se sudety můžeme jen tehdy, jestliže tato sdružení následníků, potomků nacistů – ano, většina jejich předků nacismus volila a jako svou životní orientaci zvolila – tedy jestliže členové těchto spolků projdou seriózní reflexí, jejímž výsledkem bude omluva za nacistické řádění v našich zemích, kterého se jejich předci dopustili; tedy jestliže projdou hodnotovou katarzí. Až sudetáci začnou od začátku – tedy od toho jak jejich předci, henleinovci, rozbili Československo. Až se za to omluví. A proč by neměli nahradit hmotné a morální škody našim občanům (jejich dědicům), které předci členů a sympatizantů sudetoněmeckých organizací z pohraničí v roce 1939 vyhnali. Evidentně se k něčemu takovému však nechystají.

V čem sudetský kryptonacismus spočívá?

Sudetští Němci, jejich potomci, pohrobci, ideoví následovníci, se nám nikdy neomluvili a nikdy omlouvat nebudou. Za nic. Ani za Lidice, ani za Ležáky. Oni se nikdy se nezřekli bývalého obdivu svých předchůdců a jejich aktivní podpory Konráda Henleina a jeho Sudetendeutsche Heimatsfront (SHF), resp. Sudetendeutsche Partei (SdP), jejich minulého obdivu a aktivní podpory Adolfa Hitlera a

jeho NSDAP, SS, wehrmachtu, freikorpsu; nikdy se kriticky nevyrovnali s aktivní účastí svých předků na zločinech nacismu.

Myslí si snad někdo, že se změnili? Omyl. Oni válečné zločince oslavují jako své velkoněmecké hrdiny. Příklad za všechny: Proč by se jinak spolkový předseda sudetoněmeckého landsmanšaftu Bernd Posselt a jeho mluvčí Johann Böhm v roce 2006 účastnili oslavy devadesátých narozenin Siegfrieda Zoglmana, důstojníka SS, germanizátora působícího v Praze za německé okupace. A kolik takových oslav se konalo a koná.

Sudeti byli odsunuti pro svou někdejší politickou volbu, byli odsunuti, protože na základě své politické volby nacismus aktivně podporovali, protože více než devadesát procent z nich nacisty byli, protože zradili svou původní vlast Československo, protože naše občany vraždili, mučili, okrádali. Ze sudetů se rekrutovalo mnohem větší procento členů SS, SD, gestapa, než z ostatního obyvatelstva nacistického Německa? Víte, že sudeti v SS vypalovali Lidice, Ležáky, další naše obce? Za takové činy měly přijít mnohaleté tresty vězení nebo trest smrti – v té době za velezradu a válečné zločiny trest smrti existoval. Oni však byli pouze odsunuti. Pro poválečný odsun Němců ze zemí střední Evropy bylo morální i politické ospravedlnění; takovým ospravedlněním byly hrůzy druhé světové války, které způsobilo nacistické Německo, ospravedlněním byly miliony lidí, které vyvraždily nacistické hordy, ospravedlněním byly koncentrační tábory, ve kterých nacisté vraždili „méněcenné“ osoby průmyslovým způsobem, ospravedlněním byly stovky vypálených měst, obcí...

Němci, přívrženci SdP v českém pohraničí před jeho zabráním na základě tzv. Mnichovské dohody vraždili československé vojáky, četníky a spoluobčany bez rozdílu jejich národnosti. V průběhu nacistické okupace v tzv. „Protektoratu Böhmen und Mähren“ napomáhali masovému vyvražďování obyvatel včetně vypalování obcí a fyzickou likvidací jejich obyvatel (např. Lidice, Ležáky, Javoříčko, Zákřov, Nový Malín, Ploština, Prlov a další). Nikdy se za tyto zločiny ti, co je spáchali ani jejich potomci a sympatizanti, neomluvili. Bývalí českoslovenští občané německé národnosti a jejich potomci, kteří jsou sdruženi v landsmanšaftu, nikdy neprojeví lítost nad tím, že oni, resp. jejich předci, podporovali německý nacismus a tím se v té době jako českoslovenští občané dopustili vlastizrady. Nikdy se nezřekli svého obdivu a aktivní podpory Konráda Henleina a jeho Sudetendeutsche Heimatsfront (SHF), resp. Sudetendeutsche Partei (SdP), svého obdivu a aktivní podpory Adolfa Hitlera a jeho NSDAP, SS a wehrmachtu. Nikdy se kriticky nevyrovnali se svou aktivní účastí ve freikorpsu, nelegální ozbrojené složce, která vyvolala povstání v českém pohraničí.

Z Československa po osvobození v r. 1945 nebyli odsunuti českoslovenští občané německé národnosti. Téměř žádní tu totiž nebyli. V podstatě všichni bývalí českoslovenští občané německé národnosti v tzv. Sudetech se dobrovolně po mnichovské zradě v r. 1938 (po záboru pohraničních oblastí Československa) stali občany Říše, německými občany nacistického Německa! Odsun sudetských Němců nebylo „vyhnání“ – sudetští Němci chtěli do Říše, jejich heslem bylo zpět do Říše. K Hitlerovi! Odsun nebyla ani žádná akce formou kolektivní viny: V Ústavním dekretu prezidenta republiky o úpravě československého státního občanství osob národnosti německé a maďarské, publikovaném pod č. 33/1945 Sb., bylo jasně napsáno, že „osobám ..., které prokáží, že zůstaly věrné Československé republice, nikdy se neprovinily proti národům českému a slovenskému a buď se činně zúčastnily boje za její osvobození, nebo trpěly pod nacistickým nebo fašistickým terorem, zachovává se československé státní občanství“. Mnozí předci nynějších členů sudeťáckých organizací byli na základě Postupimské konference (17. 7. až 2. 8. 1945) vystěhováni (nikoli vyhnáni) z poválečného Československa; důvodem bylo, že většinou aktivně ve 30. letech pomáhali rozbít územní celistvost Československa ve prospěch nacistického Německa; aktivně se tak účastnili na přípravě k následné okupaci Československa nacistickým Německem; dopustili se tak zrady na státu, ve kterém žili. Vystěhování těchto osob nebylo uplatněním kolektivní viny – ti, co nebyli aktivními nacisty, co se nedopustili zrady a chtěli v osvobozeném Československu zůstat – zůstali. Tedy slušní Němci, kteří se proti Československu neprovinili, zůstat mohli; a někteří také zůstali.

Bývalí českoslovenští občané německé národnosti aktivně pomáhali při vykrádání českého hospodářství – v oficiální čs. zprávě, předložené norimberskému tribunálu s hlavními válečnými zločinci („*Německé zločiny proti Československu*“), byly škody a ztráty spojené s německou okupací a válkou vyčísleny sumou 347,5 miliardy tehdejších československých korun. Na Slovensku dosáhly válečné škody 114,5 miliardy korun (viz znalecký posudek Leopolda Chmela z procesu s K. H. Frankem, publikován v roce 1946).

Sudetoněmecké landsmanšafy jsou nebezpečím pro nás, pro Evropu.

Plivnutí na Ústavu České republiky

Plivnutí na Ústavu České republiky, trestný čin výtržnictví hrubým znevážením státního symbolu, podpora sudetskému protonacismu: Podle veřejně sdílených informací byla na 75. sudetosjezdu hrána česká hymna (viz, 7. 6. 2005). Prý už počtvrté v uplynulých sudetosjezdech.

Česká hymna patří mezi státní symboly (viz čl. 14 odst. 1 zákona č. 1/1993 Sb. Ústava České republiky). Podle § 12 zákona č. 352/2001 Sb., o užívání státních symbolů České republiky, lze státní hymnu hrát i zpívat při státních svátcích a při jiných příležitostech, je-li to obvyklé. Zákon jinými příležitostmi myslí obdobné příležitosti, jako jsou státní svátky, konkrétně akce celostátního významu, při nichž je hraní hymny obvyklé (kupř. zasedání parlamentu, státních orgánů, organizací, veřejné i privátní akce politických stran a hnutí, i mezistátní sportovní zápasy atp.).

Státní symboly a jejich užití podléhá zákonné ochraně.

Pokud osoba zneužije či hrubě zneváží státní symbol, v tomto případě státní hymnu, jde minimálně o přestupek s pokutou do 30 000 Kč [viz § 13 odst. 1 písm. a) a odst. 2 zákona č. 352/2001 Sb., o užívání státních symbolů České republiky]. Poškození, zneužití a hrubé znevážení státního symbolu České republiky, v tomto případě hrubého znevážení hymny ČR jejím hraním na sudetosjezd, čili touto hrubou neslušností lze postihovat v rámci trestní odpovědnosti podle § 358 (výtržnictví) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník.

Státní symboly představují svrchovanost našeho státu, jsou odrazem historie české země a národní identity; to je podstatou jejich existence. Hraní státní hymny na sjezdu potomků bývalých občanů ČSR německé národnosti, kteří ve většině případů zradili svou vlast, Československou republiku, aktivně podporovali nacismus, osobně se účastnili trestných činů nacistů, vyvražďování našich občanů – tedy hraní státní hymny v tomto případě je zneužitím a hrubým znevážením státního symbolu ČR formou podpory sudetského protonacismu.

V čele páté kolony Meeting Brno

Cenu za lidská práva na sudetosjezdu dostala občanská iniciativa Meeting Brno. Organizuje tzv. pouť smíření, která vede v opačném směru po trase odsunu Němců z Brna v r. 1945. Ředitel této občanské iniciativy Petr Kalousek na oplátku sudetské Němce pozval na příští rok (2026) do Brna – ať svůj příští sudetosjezd uskuteční v Brně. Vysloužil si za to na letošním sudetosjezdu (2025) potlesk jeho účastníků vestoje.

Nejvyšší politický představitel sudetských Němců Bernd Posselt řekl, že pozvání od Meeting Brno považuje za neuvěřitelnou poctu a zjišťuje, zda by to bylo možné a zda by to bylo komfortní pro obě strany.

Příští sudetosjezd v r. 2026 se má konat v Brně. Za potlesku některých politiků se servilním vztahem k těmto organizacím. Pod ochranou naší policie. Za frenetického aplausu pražské kavárny a mainstreamových sdělovacích prostředků. A pokud se to některým politickým stranám a občanům nebude líbit, octnou se ve zprávě ministerstva vnitra jako extremisté.

Z Československa byly po druhé světové válce odsunuty asi tři miliony Němců. Podle česko-německé komise historiků při tom přišlo o život 15 000 až 30 000 lidí. Během předešlé více než šestileté nacistické nadvlády zahynulo kolem 320 000 až 350 000 obyvatel někdejšího Československa. Byli nacisty zavražděni.

Sjezdy sudetů se k nám přibližují – nejen místem konání; přibližují se zejména politicky. Příští jejich sjezd Bernd Posselt plánuje u nás; jeho vzkaz je jasný: Tady (v České republice) jsme doma my (sudeti), my (sudeti) si pozveme na náš příští sjezd (na koberec) vládu ČR. Politicky je takové přibližování možné existencí jejich páté kolony v ČR. Pátá kolona sudetů u nás je politická lůza. Spolky, politické strany, osoby, které české národní zájmy nehájí, jsou hrozbou pro národní bezpečnost.

K této naší analýze připojujeme výzvu:

Český svaz protifašistických bojovníků, z. s., vyzývá všechny vlastenecké spolky, sdružení, politické strany a slušné spoluobčany, aby se k naší výzvě připojili, aby ji rozesílali, seznamovali s ní své členy a další zájemce, a aby vytvořili tlak na své poslance a další volené zástupce s cílem:

Sudetosjezd Brno 2026 NE!

21. 7. 2025

PaedDr. Mgr. Jitka Gruntová,
předsedkyně výboru Českého svazu protifašistických bojovníků, z. s.

Josef Odehnal,
místopředseda výboru Českého svazu protifašistických bojovníků, z. s.

PhDr. Vladimír Pelc,
místopředseda výboru Českého svazu protifašistických bojovníků, z. s.